

Ghazal XIII

rådjuret ändrar färg medan gårdsplanen mörknar
jag lyfter armen, håller mitt glas över månen

ekarna på gården stummar. mellan dem, bortom
går skogen i svärtad brand

"kära, skriv snart tillbaka, så många gör inte det"
frimärket på baksidan jag nynnar adressen

jag gör dem till lags, så som det står
gruset på gården är fuktigt av smältvatten

stadsskimrets taggiga hål genom mörkret
rasslet i almarna likt rikoschetter

uppgivna slag jag behöver plocka några grässtrån
jag ska sätta dem i en mycket tung vas

livstunt vispande årslag. ingen som hör det
hunden krafisar övertydligt nu

sirenerna ljuder dag och natt nu
hit ner hörs de dämpat regn, sviktande blad

bottnen är kullrig. slipprigt fäste
en ångande, nyskäppt månskära flyttar tyngden till andra benet

En administrativ kostnad, förklarar du

salt och peppar efter smak fotstegen vitnar, vittrar

drar lite blåsvart halm
ur min päls, lukten är dämpad härnere

nya kullar av rådjurskid
bara lika långsamt orubbliga mot horisonten

vattnet slukar äntligen Tolvmrastaden lågorna sprakar och drar
i ett ensamt träd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten